

както и силнитѣ огорчения отъ стр. на Нѣмското духовенство, които се нижѣли като броеници едно слѣдъ друго прѣзъ всичкото врѣме на неговата дѣятелность, постоянно подкопавали неговото здравие. Може безъ прѣувеличение да се каже, че прѣзъ главата на св. Методия сж минали почти всички онѣзи патила и напасти, които е прѣтърпѣлъ и самъ ап. Павелъ и, за които той споменува въ второто си послание къмъ Коринтянитѣ (ст. ст. 23—27.).

Наближавало вече врѣмето, въ което той трѣбвало да се прости съ свѣтътъ и да прѣежсне грижи и трудове за доброто на милитѣ си еднородци. Неговитѣ и братовитѣ му ученици*) забѣлѣзали това и взѣли да го питатъ кого ще остави на свое мѣсто да продължи работата му и ги подкрѣпя въ труднитѣ минути на живота имъ. Той имъ посочилъ Горазда като имъ казалъ: „Той е вашенецъ, свободенъ мжжъ, добръ знающъ Латинскитѣ, Гръцкитѣ и Славянски язици и книги, и, е правовѣренъ, това ще бѣде Божията воля и вашата любовь, както и моята.“

Св. Методий починалъ мирно и тихо на 6-й Апр. 885 г. на около 70 годишна въз-

*) Св. Кирилъ и Методий имали въ Моравия и Панония безбройно число ученици; но по първитѣ и главни билъ: Гораздъ, Климентъ, Константинъ, Лаврентий, Наумъ, Савва и Ангеларий. Нашата църква ги признава за святии и ги величае съ името св. седмочисленици. Памятъта имъ се празнува наедно съ оная на святитѣ братя, а на Климента и на 27-й Юлий—день, въ който той починалъ прѣзъ 916 г. въ основания отъ него мѣнастирь край гр. Охридъ.